

PRICHÁDZA JAR

Zima sa s nami o chvíľu rozlúči, hoc nám tento roku veľa snehu nenadelila. Starších ľudí a pravdepodobne aj vodičov potešilo, že sa nemuseli trápiť komplikáciami, ktoré so sebou prináša sneženie. Hoci je slniečko ešte skúpe na teplé lúče, zo zeme už vykúkajú prvé kvietky, snežienky a bledule, ktoré krásia naše záhradky. A to je jeden z dôvodov na dôkladnejšie upratovanie priestoru okolo seba, ale aj v sebe. Mnohé dni v kalendári sú niečomu venované. Svetový deň zdravého spánku, Svetový deň zdravia, Deň vody, Deň zeme, Deň narcisov,... Je to aj preto, aby sa človek zamyslel a zastavil. Čo by som mohol urobiť lepšie, zdravšie, krajšie? Marec a apríl sú mesiace, kedy si viac začíname všímať prírodu, čistotu, úpravu okolia. Zneužívame zem, pretože ju považujeme za komoditu, ktorú vlastníme. Keď na ňu začneme pozeráť ako na komunitu, ktorej sme súčasťou, potom ju možno začneme využívať s láskou a rešpektom. O možnostiach, čo s odpadom, vieme takmer všetko, a aj napriek tomu sa k prírode správame macošsky. Mnohí myslia len na seba, lenže po nás prídu ďalší a nie je jedno, čo im zanecháme. Nie je to o tom, vlastniť čo najväčší dom. Je to ožití života naplno. A žiť naplno znamená, že nielen dostávam, ale aj dávam. A nedajme šancu len sebe, doprajme aj druhým. S príchodom jari začína nový život, rodia sa mláďatá, všetko sa zelená a vieme, že zelená je farbou nádeje, slniečko v nás vyvoláva pocit šťastia. Usporiadajme si hodnoty a ak sa prostredie, v ktorom žijeme, dostane na vyššiu priečku v našom hodnotovom rebríčku a začneme niečo viac pre to robiť, tak potom život v našej obci Muráň bude ešte krajší.

-SH-

K VÝZNAMNÉMU VÝROČIU DHZ V MURÁNI PRIBUDLA AJ ČESTNÁ ZÁSTAVA DOBROVOLNEJ POŽIARNEJ OCHRANY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Dobrovoľný hasičský zbor v Muráni si tohto roku v máji pripomenul 130. výročie svojho založenia. Okrem miestnych obyvateľov túto jedinečnú udalosť v obci pod Muránskym hradom prišli s miestnymi hasičmi osláviť aj pozvané hasičské zbory z Jelšavy, Hucína, Kamenian, Magnezitoviec, Ratkovej, Gemerskej Vsi, Držkoviec a z družobného mestčka Fryšták v Čechách. K oceneniam, ktorých sa DHZ v Muráni na tejto slávnosti dostalo, v týchto dňoch pribudlo ďalšie. Pani Gabriela Jakubecová nám poslala príjemnú informáciu, ktorá zrejme povzbudí ešte viac solídnu rodinu muránskych hasičov. Píše nám, že «Pri príležitosti spomínaného výročia im bola Prezidiom DPO SR schválená a udeľená čestná zástava Dobrovolnej požiarnej ochrany Slovenskej republiky.

Na zasadnutí Obecného zastupiteľstva v Muráni oslavujúcej organizácii dňa 12. decembra 2019 bola predsedom

ÚZO DPO SR v Revúcej Ing. Milanom Brdárskym odovzdaná táto zástava starostovi obce Ing. Romanovi Goldschmidtovi aj za prítomnosti veliteľa DHZ Muráň Jána Melichera, ktorá bude obyvateľom obce pripomínať to krásne výročie.

VOĽBY 2020

DO NÁRODNEJ RADY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

(29. február 2020)

Platné hlasy odovzdané
pre politické subjekty

Výsledky za obec Muráň

Počet(podiel) hlasov

OLANO	132	(25,68%)
SMER-SD	122	(23,73%)
ĽSNS	77	(14,98%)
SME RODINA	59	(11,47%)
KDH	20	(3,89%)
DOBRA VOĽBA	18	(3,5%)
ZA ĽUDÍ	17	(3,30%)
SNS	14	(2,72%)
Koalícia PS a SPOLU	13	(2,52%)
SaS	11	(2,14%)

volbysr.sk/sk/data02.html

Vážení občania,

vzhľadom na mylné informácie týkajúce sa prevádzky muránske buchty Vám oznamujem, že na 9. zasadnutí Obecného zastupiteľstva obce Muráň, ktoré sa konalo dňa 12.12.2019, bolo schválené uznesenie č. 71/2019 o založení spoločnosti s ručením obmedzeným pod názvom „Muránske buchty s.r.o.“, ktorej **100% vlastníkom** je obec Muráň.

Ing. Roman Goldschmidt
starosta obce

Prírodný park, alebo bezzásahové územie Národného parku Muránska planina

Vážení spoluobčania,

vzhľadom na mimoriadne vážnu udalosť akou je zonácia Národného parku Muránska planina, dovoľte mi zhodnotiť jej doterajší priebeh. Priebehlo pripomienkové konanie, ktoré odhalilo obrovské množstvo procesných a obsahovo odborných chýb predloženého zámeru a odpor dotknutých samospráv, subjektov, vidieckeho obyvateľstva. Teraz v priebehu dvoch mesiacov má prebehnúť prerokovanie pripomienok s dotknutými stranami a malo by sa to uzavrieť rozhodnutím vlády SR. Vzhľadom na to, že Národný park Muránska planina nespĺňa kritériá pre jeho vyhlásenie ako územie výrazne ovplyvnené a ovplyvňované ľudskou činnosťou, otvoril sa priestor na prehodnotenie uvedeného územia na Prírodný park Muránska planina (podľa § 20a zákona 543/2002 Z.Z. O ochrane prírody a krajiny), ktorý znížením stupňov ochrany prírody by zabránil zakonzervovaniu uvedeného územia. Treba podčiarknuť, že Muránska planina v plnom rozsahu spĺňa kritériá prírodného parku, ako územie ovplyvňované stáročiami ľudskou činnosťou. Prehodnotenie územia by prispelo k upokojeniu situácie a vytvoreniu rovnováhy ochrancov prírody, lesníkov, poľnohospodárov, verejnosti. To, čo je cenné je už dávno chránené a popritom prírodný park by dal priestor rozvinúť región, ktorý nepodloženými stupňami ochrany 4 a 5 nemá šancu. Na stole je rozvoj turizmu, ktorý má už aj reálne podkla-

dy. Turizmus by sa mohol rozvinúť podľa vzoru Krásnej Hôrky, kde hlavným centrom by sa stal Hrad Muráň. Riešením by bolo dostať ľudí na podhradie (chata pod hradom) lanovkou ponad stromy turistickým chodníkom zo záveru Nižkovej dolinky. Odtiaľ by turisti išli na Hrad, resp. pozrieť kone, alebo vyhladky. Rozvinul by sa cestovný ruch a zároveň by sa zachovalo tiché a zelené lesné prostredie Muránskej planiny. Lanovka by ľuďom poskytla nádherné výhľady a nebolo by to rušivé pre prírodu aj iné aktivity, ktoré toto prostredie ponúka. Vystaviť obrovské komplexy smrekových porastov „bezzásahu“ je obrovským experimentom, keď v dnešnej dobe nevieme bez nejakej aktívnej ochrany vypestovať ani jablko. Sociálny dopad tohto zámeru, ktorý je absolútne podcenený, je v týchto regiónoch devastujúci. Strata čo i len jedného pracovného miesta žiteľa rodiny nestojí zato, aby sme tento nezmyselný zámer schválili.

Čo povedať na záver. Zámer sa buď zastaví, alebo odklepne vládou, alebo sa nám podarí dostať sem politikov a prerokovať problém bez nejakej časovej tiesne. Uvidíme do akej miery vypočujú hlas ľudí na vidieku. Alebo sme nie dôležití? Príspevok ukončím pre niekoho možno frázou: „Prírodu nie je prípustné zneužiť, ale využiť obnoviteľné zdroje, ktoré nám ponúka“. Chceme pestovať vždy zelené lesy. Príďte sa pozrieť.

Ing. Cyril Bábeľa st.

Muránčanom nie je jedno kde žijú...

V stredu 26. februára 2020 o 18:30 hod. sa v sále kultúrneho domu v Muráni uskutočnila verejná diskusia, ktorú zvolali poslanci obecného úradu spolu s lesnou správou Muráň a ostatnými organizáciami (hasiči, urbaristi, poľnohospodári, vodohospodári atď.) dotýkajúcimi sa návrhu zonácie Národného parku Muránska planina. Schôdzu otvoril starosta obce Ing. Roman Goldschmidt, ktorý oboznámil občanov o akú závažnú vec sa jedná. Ak by, tento návrh prešiel malo by to ďalekosiahle demografické následky. Za Lesy SR vystúpil Ing. Cyril Bábeľa, ktorý zdôraznil, že podľa aktuálne predstaveného návrhu sa výmera bezzásahového piateho stupňa (A) má zvýšiť zo súčasných 13 percent na 50 percent rozlohy národného parku a výmera štvrtého stupňa (B) z 1 percenta na 27 percent. Celkovo sa rozloha národného parku zvýši zo súčasných asi 20 tisíc hektárov na približne 25 tisíc hektárov. Samozrejme lesy SR a obec Muráň podali pripomienku na ministerstvo životného prostredia k tomuto uzneseniu. V tomto boji nie sú sami. To sa dotkne aj iných obcí v okrese Brezno ako je Heľpa, Pohorelá a Šumiac a Tisovec v okrese Rimavská Sobota.

Potom vystúpil aj Ing. Miroslav Juríček, ktorý sa dotkol problematiky eurofondov. V diskusii vystúpila aj Ing. Viera Kiňová, ktorá zdôraznila, že Muráň vždy patril k obciam, kde od nepamäti v lesoch pracoval aspoň jeden člen z rodiny. Poslanec Ing. Juraj Frandel, vysvetlil aký dopad by to malo na poľnohospodárstvo. Pôdu obhospodaruje firma Combin, ktorá má pôdu prenajatú. Keby sa okolité lúky, pasienky pre kategorizovali do 5. stupňa ochrany (A) firma by nemala záujem o tieto pozemky, kde by nemohla kosiť. Za predsedu urbaristov vystúpil pán Laurenčík, ktorý zdôraznil, aký by to malo dopad na žiteľov rodiny. Do diskusie sa prihlásila aj pani Šuhajová a pán Ing. Lukáš. Na schôdzi sa zúčastnilo asi 100 občanov, ktorým nie je ľahostajné čo sa v ich obci chystá. Chystá sa aj spisovanie petícií. Najskôr sa to bude týkať občanov, ktorí priamo bývajú v NP Muránska planina. Je to podľa mnohých ľudí len projekt na získanie financií na chod ochrannárskych inštitúcií v regióne. Korektný by bol projekt s konkrétnym návrhom detailného projektu rozvoja turizmu v oblasti a potom rozšírenie ochrany.

Čo by takáto zonácia pre bežného Muránča-

na znamenala:

- žiadna ťažba dreva (zabudnite na drevo z blízkeho okolia na zimu v bez zásahovej zóne sa nesmie ťažiť)
- žiadne prechádzky do Hrdzavej doliny - všetko bude uzavreté ako v Javorníkovej doline.
- o pracovné miesta príde najmenej 100 robotníkov a živnostníkov a tiež 40 riadiacich pracovníkov- lesníkov.
- dopad to bude mať aj na drevospracujúci priemysel.

A samozrejme aj obec príde každoročne o nemalé finančné prostriedky od Lesov SR.

Zámer vyhlásiť nanovo (zonácia) národný park a jeho ochranné pásmo je od 27. januára 2020 verejnosti prístupný na elektronickej úradnej tabuli Okresného úradu Banská Bystrica. Samotná dokumentácia (projekt ochrany a program starostlivosti) je dostupná na internetovej stránke MŽP SR. Už v týchto týždňoch sa rozbehli prerokovania s dotknutými subjektmi. Po ich skončení a medzirezortnom pripomienkovom konaní poputuje materiál na vládu SR.

Ing. Soňa Haššová

NA FAŠIANGY VÝSKAJ, V PÔSTE BRUCHO STÍSKAJ

Obdobie od Troch kráľov do Popolcovej stredy nazývame fašiangy. Fašiangy sú prechodom medzi zimným a jarným obdobím. Výraz fašiang pochádza z nemeckého slova vastschane, ktoré vo voľnom preklade znamená posledný nápoj. Počas fašiangov prevláda bujará zábava, organizujú sa svadby a zabíjačky. Ešte aj dnes sa v niektorých slovenských regiónoch konali fašiangové sprievody s rôzne zamaskovanými účastníkmi. Kedysi nesmel chýbať Turoň, Cigánka, Žobrák, Drotár, Stará žena, Prespanka s dekom, Mladucha a Mladý zať ale aj maska Medveďa, Kozy ktoré symbolizovali plodnosť, ale aj smrť. V ruke držali ražeň alebo šablňu – prastaré symboly mužskej sily a plodnosti. Typickým fašiangovým jedlom boli šišky vyprážané na masle. Na poslednej fašiangovej zábave sa preto predvádza symbolické pochovávanie basy je to ľudová hra parodizujúca skutočný pohreb.

Na tomto obrace nechýbali účinkujúci prezlečení za kňaza, organistu, hrobára, basu na márach a babky-plačky. Akt pochovania basy symbolizoval, že hudobné nástroje zmlknu, zábava sa končí. Najveselšie obdobie roka strieda 40- dňový pôst pred Veľkou nocou, kedy sa ľudia majú ponoriť viac do seba.

-SH-

O PÔSTE

POSTIŤ sa znamená meniť postoj k iným a k stvoreniu: od pokušenia pohltiť všetko, aby sme nasýtili svoju pažravosť, až po schopnosť trpieť pre lásku. MODLIŤ sa, aby sme sa dokázali vzdať modloslužby a sebestačnosti, aby sme priznali, že potrebujeme Pána a Jeho milosrdenstvo. Dávať ALMUŽNU, aby sme zanechali pochabú snahu žiť iba pre seba a zhrňať všetko v ilúzii, že si vieme zaistiť budúcnosť.

Sv. Otec František

Jarný pozdrav manželom seniorom

„UŽ MI NIE JE, LÁSKA, DVADSAŤ LIET, UŽ MI NIE JE ANI DVADSAŤPÄŤ, UŽ MI NIE JE ANI PÄŤDESIAT...“

Veľmi sa všetci narodení skôr tešíme, že dnes sme už bližšie k letu ako k zime, ale ešte nádherné blikajúcim obecným stromčekom aj v réžii p. Pavla Kováča juniora (1963) sa rodili nové námety do Muránskych novín, práve z jeho podnetu. K viacerým starším občanom má obdivný vzťah, nejeden aj zo zosnulých zažiaril v dejinách Muráňa, zablikal neraz v jeho mysli. Má radosť i zo svojich rodičov, ktorí v rámci obce nepatria ešte medzi najstarších, ale zaraďujú sa medzi spoločne najdlhšie žijúce manželské páry. Usmernila nás však jeho mamička (v produktívnom veku vyhľadávaná krajčírka) p. Magdaléna Kováčová (1944, rod. Hlodáková). Podľa nej

najstarší pár tvoria p. Anton Topor (1940) a CECÍLIA (1944, rod. Spišáková). Oni si manželské medové týždne užívali pár mesiacov pred nimi, lebo sa sobášili v auguste 1962 a oni s manželom Pavlom Kováčom (1940) až v apríli 1963. Obaja muži v roku 2020 osemdesiatroční patria medzi známych muránskych elektrikárov. Blahoželáme aj ich 75 ročným manželkám!

Po ďalších najstarších (či najdlhšie spolu žijúcich) manželských pároch som už pátrala „na vlastnú päsť“ a základným kritériom bol vek mužov (narodených do konca roku 1945). Všetky ich manželky sú mladšie o pár mesiacov, rokov, ale aj viac ako o 10 rokov. V tejto

manželskej generácii niet v pároch starších žien a mladších mužov, Manželtvá seniorov: Oliver Kiss (1935) a manželka Gizela, František Vrbjar (1938) s Annou, Vladimír Beňo (1939) s Helenou, Július Berzéty (1941) s Máriou, Michal Hlôška (1943) s Jankou, Juraj Laboš (Ján 1944) s Annou, Juraj Vrbjar (1944) s Máriou, Ján Laurenčík (1945) s Máriou.

VŠETKÝM MANŽELSKÝM DVOJICIAM NECH EŠTE DLHO ZNEJÚ ZVONČEKY ICH SPOLOČNÉHO ŠŤASTIA, NECH NIKDY NEPOHASNÚ ISKRICKY OBOJSTRANNEJ NÁKLONNOSTI V ICH OČIACH! NECH V ZDRAVÍ SA MÍŇA ČAS ICH LÁSKOU NAPLNENÝCH DNÍ!

-RS-

Škôlkarský maratón a iné radosti

Všetci škôlkari radi chodia na vychádzky. Jedna pani učiteľka na začiatku a druhá na konci takmer „povrázkového“ zástupu. Dieťa nie je malý dospelý, a tak čo skrsne v hunčútskej hlavičke, dá sa len ťažko predvídať. Ulica za humnami bola ešte vtedy bezpečná len pár domov a žiadne autá. Využili to traja odvážlivci a hybaj bežať až na koniec ulice... Tá predná pani učiteľka za nimi... Keď ich dobehla, chlapcom sa ušla jedna „výchovná“ po zadku. Anička z Hutý – tretí „maratónec“, sa schuti zachichúňala. Karolko hrdo kukol na ňu: „Veď to ani nebolo!“ a Janko s úsmevom víťaza to uzavrel: „Aj tak sme boli prví!“

Detičky chvíľu postávali pred kultúrnym domom, lebo tam mali materskú školu a sledovali, čo sa deje na námestí. Už poznali uja

Peťa – obecného osvetára, ktorý vždy čosi išiel zavesiť alebo odvesiť a musel používať rebrík. Keď ho zazreli, tak natešene takmer jeden po druhom nahlas opakovali, aby o tom každý vedel: „Aha, Marienkin ocko z rebríka!“ Rady si vymýšľali aj všelijaké rýmovačky, ako že „ocko Mirka sa volá Žbirka“, hoci tí dvaja mali spoločné iba okuliare na nose, ale každý svoje.

Veľká udalosť, keď sa škôlkari idú fotografovať. Milá, starostlivá Janka každého dávala „do lavy“. Aj keď mal odviazanú topánku, aj keď zostali neupratané hračky, aj keď si niekto neupravil postieľku, aj keď sa snaživej Adelke na líčko zatúlala slzička... Aj teraz pomáhala Valike uvoľniť z gumičky dlhé kučeravé vlásy. Tie ako vejár sa rozvíjali po

chrbátiku malej princeznej. Chlapci „z malej i veľkej triedy“ s úžasom sledovali túto nečakanú premenu.

„Marcelkoviny“ – to škôlkarov niekedy aj bolelo. Marcelko mal totiž výnimočnú fantáziu a v nápadoch sa mu málokto vyrovnal. Chcel byť s každým kamarát a všetko hravo vyriešil, ale po svojom. Deti sa na slávnostné vystúpenie preobliekli za zvieratká a viacerí chceli byť ježkovia, no ušiel sa Mirkovi. Natešený s pichliakmi na hlavu už prednáša básničku o ježkovi. Marcelko priskočil, schmatol najväčší pichliak z gumy a odlomil ho. Deti zhliki a prekrikovali sa: „Čo si to ježkovi urobil!“ „Ja som len chcel, aby bola sranda!“ – bránil sa takmer nevinným úsmevom Marcelko.

- RS -

42. ročník „Zimného prechodu MP“

Tohtoročnú zimu nemôžeme ani považovať za zimnú, pretože jej vrtochy dali poriadne zabráť aj organizátorom tohto obľúbeného a známeho podujatia. A tak na poslednej porade sa rozhodlo, že pre nedostatok snehu kvôli bezpečnosti sa lyžiarske trasy

neuskutočnia, zrušili sa aj občerstvovacie stanice na Studni, Nižnej Klakovej a centrom sa stala Maretkina.

V deň D – 8.2.2020 už v skorých ranných hodinách bolo na námestí rušno, kde prebiehala prezentácia účastníkov. V areáli ZŠ

s MŠ prikladali pod kotly kuchári, ktorí chystali guláš.

Počasie ako na objednávku prilákal vyše 550 účastníkov, medzi ktorými sa našli „deviati stotoční“, ktorí sa rozhodli ísť na bežkách a pretože boli z ďaleka, tak narychlo im organizátori na čele

otec so synom MláKayovcami zabezpečili doprovod po 10 – 15 cm snehu cestou z Javoriny cez V. Lúku, Uhliareň až na Studňu a späť na Maretkinu, čím prešli 16km. Bola to paráda pobudnúť v lone neporušenej bielej prírode.

Cesty pešiakov viedli po vyvezení sa autobusmi na Javorinu cez Mokrá Polanu na V. Lúku, kde sa mohli pokochať pohľadom na stádo koníkov. Pokračovaním cez Tesnú skalú sa dostali na dobre pripravenú občerstvovačku pri chate na Maretkinej, kde ich vítala rezká muzika heligonkára Jarka Spišiaka, ku ktorému sa pridružilo veľa spevákov počastovaných alkoholom. To ešte netušili, že najnáročnejšia časť prechodu ich ešte len čaká. Zostup do Muráňa cestou a chodníkom narobil niektorým problémy a hoci boli posypané, vyskytli sa aj úrazy, žiaľ aj to sa stáva.

Za odmenu však všetkých čakal v jedálni ZŠ výborný guláš, pivo resp. čaj. Vďaka organizátorom na čele s predsedom Š a K komisie pri OcÚ p. Huťanom, vedúcim LS v Muráni p. Ing. Bábelom, Ing. Bottom a ich pracovníkom sa podujatie vydarilo a tak v zdraví o rok dovidenia!

Pavol MláKay
Foto. Peter MláKay

BLAHOŽELÁME

Rovesníci našej slobody (1945)

Celý nový rok 2020 sa nesie v znamení 75. výročia víťazstva nad fašizmom. K dátumu 27. január 1945, keď bola oslobodená obec Muráň, to mal najbližšie Ing. ĽUBOMÍR ĎURČÍK, ktorý sa narodil 6. februára. Po ňom pred 75 rokmi o 5 dní neskôr (11. februára) v Muráni prišiel na svet p. JÁN LAURENČÍK a z terajších Muráňčanov ešte ďalší piati: v máji MÁRIA TKÁČIKOVÁ (v Muráni) a MILAN LABOŠ (v Muránskej Lehote), v októbri MONIKA LAURENČÍKOVÁ (v Sirku), v novembri FRANTIŠKA PARAČKOVÁ (v Liptovskej Tepličke) a JÁN HAŠŠO (v Čičmanoch).

Ing. Ľubomír Ďurčík sa najmä do povedomia staršej generácie zapísal azda najvýraznejšie. Ako poľnohospodársky inžinier mal „pod palcom“ živočíšnu výrobu na hospodárskom dvore v Muráni 43 rokov. Kolektív pracovníkov si odborne zdatného šéfa s ľudským prístupom veľmi rýchlo obľúbil a kvôli bohatým praktickým skúsenostiam sa tešil ich úcte a rešpektu. Niet pochýb o tom, že „doma“ je aj v rastlinnej výrobe s obľubou pestuje rôzne plodiny a kvety sú tiež jeho koníčkom. Jeho manželka Anna Ďurčíková – učiteľka Materskej školy v Muráni, zomrela po zákernej chorobe, keď ešte deti Ľubko a Lenka neboli plnoleté. Naš oslávenec si získal uznanie ľudí aj svojím prístupom k ich výchove a teraz sa už teší zo 7 vnúčat – syn má dcérky dvojčatá a dcéra tri dievčatá a dvoch chlapcov.

Priezvisko Ďurčík patrí v Muráni medzi ojedinelé. Jeho otec Ľudovít mal dvoch bratov Vojtecha a Emila (dom na Revúckej ulici) a pracoval na lesnej správe. Mama Elena (rod. Vrbjarová od Povrazníka) predávala benzín a iné pohonné palivá. Čerpacia stanica stála na námestí vedľa trafiky a pred budovou ich bývalého bydliska. Dom si postavili vedľa hlavnej cesty smerom na Červenú Skalu. Ing. Ľubomír Ďurčík má ešte dvoch mladších súrodencov, sestru Elenku a brata Jaroslava. Spolu s nimi aj jeho deťmi s rodinami mu želáme dobré zdravie, trvalé pekné vzťahy s najbližšími a radosť z aktívneho trvácего dôchodku. Aj ďalším 75 ročných jubilantom prajeme radosť z pohody v rodine a hlavne dobré zdravie!

-RS-

Stretnutie bývalých absolventov

Dňa 6-teho novembra 2019 sa uskutočnilo stretnutie bývalých absolventov OSŠ po 60-tých rokoch. Stretnutie sa nieslo v znamení príjemného posedenia, spomienok, emócií, ako aj rôznych rodinných udalostí počas tohto obdobia. Spomenutí boli aj 14 spolužiaci, ktorí sa už žiaľ tejto udalosti nedožili. Touto cestou by som chcela poďakovať hlavným organizátorom stretnutia: Boženke Tothovej, r. Kazimírovej a Emilovi Labošovi. Poďakovanie patrí aj kolektívu a personálu reštaurácie Lykovec za občerstvenie.

Milí, bývali spolužiaci! Myslím, že ste si túto stretnutku užili, a nezabudnite sa zúčastniť aj tohto roku, a to v prvú novembrovú stredu o 13:00 h. v reštaurácii Lykovec.

Za všetkých spolužiakov
Božena Galovičová

SPOMIENKY

*Stíchli ústa matkine,
prestali pery sa smiať.
Budeme drahá mamička,
na Teba spomínať.*

Dňa 15. 02. 2020 uplynuli 2 roky, čo nás navždy opustila naša drahá manželka, mamka a starká

Blažena Goldschmidtová

vo veku nedožitých 64 rokov.

S láskou a úctou na ňu spomínajú manžel, dcéry Andrejka a Tinka s rodinami, syn Branko s rodinou a ostatná rodina.

...

2. marca 2020 si s láskou pripomíname trinásťte výročie straty našej milovanej

Ing. Lidušky Kmetovej – Frandelovej.

„Anjeli strážni, čo ste robili? Kde ste boli v tú osudnú chvíľu? Vy viete, že človek nepočuje, keď niekomu potichu puká srdce. Len sudičky to vedeli. Pýšili sa koľko dobroty jej nadelili, ale zamlčali jej údel človečí. Liduška, zostali spomienky a v každej z nich k Tebe naša láska...”

Tvoji milujúci: Rebeca, Dodo, Maroško s rodinou, maminka, cocko.

...

Pokoj v duši Marienke a jej otcovi!

„Náhody vraj neexistujú, všetko je vopred dané, čo má prísť, to príde...“, takto sme občas analyzovali podobné názory s

**Mgr. Marienkou Garlátiovou
(1950 – 2009),**

ktorej nedožitie 70. narodeniny sme si pripomenuli 1. februára 2020. Svojho otca – známeho učiteľa Dezidera Garlátioho (1920 -1949), narodeného pred 100 rokmi, nemala šancu stretnúť. Zomrel ešte 2. júla 1949 na zákernú tuberkulózu ako 29 ročný. Oženil sa s Antóniou Tomesovou, no ich spoločná radosť z očakávaného dieťaťa netrvala dlho... Jeho krátky život bol však obdivuhodný plodný. Bol učiteľom v Štátnej ľudovej škole v Muráni a tie riaditeľom Hospodárskej školy v Muráni. V obci bol známy aj ako hudobník, kantor, organista a vedúci ochotníckeho divadla. Jediná dcéra Marienka – učiteľka slovenského a nemeckého jazyka sa narodila sedem mesiacov po jeho smrti.

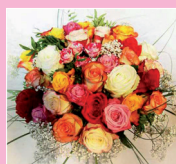

Marienka odišla navždy 59 ročná 5. augusta – uprostred leta ako jej otec. V poslednom období pôsobila ako učiteľka v SZŠ v Revúcej, podobne ako aj jej manžel Gejza Belán a v rôznych obdobiach aj ako riaditeľ školy. K svojej rodnej obci sa stále hlásila a pri každej príležitosti jej vyjadrovala svoj obdiv. Stačí spomenúť jej „otvorený list“ (MN, 2008, č. 2, s. 1): „Tešia ma úspechy muránskej školy, bola mojím prvým pôsobiskom, dala mi veľa vďaka výborným učiteľom, ktorí v tom čase pôsobili na čele s riaditeľom školy Ladislavom Brúšikom. Som hrdá na svoju obec a sledujem jej rozkvet. Oceňujem mnohé aktivity, ktoré v nej organizujú na čele s pánom starostom...“ Keď Marienka odišla navždy, na rozlúčku s ňou pani riaditeľka SZŠ Mgr. Ivetka Jančíková pripravila jej obľúbenú melódiu „Pokoj v duši“. Nech aj teraz znie obom Garlátiovcom, veď pán Dezider má tiež podobný odkaz na náhrobnom pomníku: „Úprimná duša Tvoja aj naďalej nech prespevuje pred Hospodinom.“

“ČEŠŤ ICH PAMIATKE!

- RS

OSLÁVENCI

*Nech kvitne úsmev, žiari oči jas, nech zdravie
z tela sa nestráca, kým bije srdce spoznaj žitia
krás, to tajomstvo, čo jediné sa vypláca.*

50 rokov
Milan Mušuka
Emília Mušuková

Katarína Štecová
65 rokov
Milan Aust

Ľubomír Ďurčík
Ján Laurenčík
Eva Koterbová

55 rokov
Edita Vrabcová
Peter Chlebovič
Ján Hrbál

70 rokov
Vladimír Sklenárik
Jozef Cibula
Juraj Cverna
Elena Uhrinová
Jozef Matajz

80 rokov
Vladimír Beňo
Alena Hrbáľová

60 rokov
Ľudovít Jančík
Mária Machová
Jozef Kasper

75 rokov

85 rokov
Elena Rybárová

90 rokov
Margita Spišáková

Ako znížiť riziko infekcie koronavírusom?

Umývajte si ruky mydlom a vodou
alebo prostriedkom na báze alkoholu

Zakrývajte si nos a ústa, keď kašlete
a kýchate vreckovkou, alebo ohnutým
laktom

Vyhýbajte sa blízkeho kontaktu
s ľuďmi, ktorí majú príznaky nádchy
alebo chrípky

Mäso a vajíčka dôkladne prevarte

Zabráňte nechránenému kontaktu
s divými alebo hospodárskymi
zvieratami

OPUSTILI NÁS

*Osud je občas veľmi krutý, nevráti čo raz vzal...
Zostanú iba spomienky a v srdci veľký žiaľ...*

Hajdúková Paulína

Máte pre nás tip na reportáž, námet na článok? Neváhajte a dajte nám vedieť! Osobne, písomne, alebo emailom: obec@muran.sk. Uzávierka pre prispievateľov do novín č. 3/2020 je 20. marec 2020. Tešíme sa na spoluprácu.

**Neprešlo
jazykovou úpravou**